

teten. Og jeg synes personlig, det er godt, at Socialdemokratiet bruger så mange kræfter i denne her sag. Jeg er også bekendt med, at Socialdemokratiet afholder en konference i slutningen af denne måned, og jeg synes, det vidner om, at vi alle vil gøre, hvad vi kan, for at komme rockeruvæsenet til livs.

Der er også andre partier, der er kommet med forslag og bidrag til debatten, og jeg synes, at frem for at bruge alle kræfterne på at skyde hinandens forslag ned skal man være glad for, at der er så mange, der gerne vil bidrage med nye ideer til, hvad vi kan gøre for at bekæmpe rockeruvæsenet.

Så spørger hr. Morten Bødskov til et enkelt element, nemlig rockerborgene, og til det er der jo at sige, at et eller andet sted synes jeg, det virker lidt mærkværdigt, at en socialdemokratisk nyudnævnt retsordfører – til lykke med det – på den måde lægger et tæppe af mistillid ned over tidligere justitsminister hr. Frank Jensen.

Hvad der må være hr. Morten Bødskov bekendt, er jo, at den tidligere regering i forbindelse med udarbejdelse af rockerloven fra 1996 gjorde et stort forarbejde med at undersøge, hvilken form for forbud man kan lave om ophold i bestemte ejendomme, og i forbindelse med rockerloven blev der indført visse former for begrænsninger for at skabe tryghed i befolkningen til dem, der bor tæt på rockerborgene. Og jeg kan ikke forstå den socialdemokratiske ordførers politiske udmelding på anden måde, end at man åbenbart mener, at det alene er et spørgsmål om politisk vilje og ikke et spørgsmål om grundlov eller andre forfatningsmæssige principper, der er til hinder for at ændre lovgivningen, når man stiller et sådant spørgsmål.

Jeg vil sige, at jeg har meget svært ved at se, hvad der skulle have forandret sig, siden Socialdemokratiet selv sad i regering, men hvis hr. Morten Bødskov kan bidrage til at få skabt klarhed over, hvad det er, der gør, at man mener, at nu, hvor der er kommet en ny justitsminister, stiller sagen sig meget anderledes, så hører jeg det meget gerne.

Ellers vil jeg sige, at jeg afventer stadig, godt nok på femte måned, et udspil fra kommunerne, der også har været inde på denne problemstilling, og så vil jeg selvfølgelig forholde mig til det.

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne starte med at sige til justitsministeren, at jeg fuldt ud deler hendes bekymringer

omkring rockerkriminaliteten og rockernes tilstedeværelse i mange lokalsamfund rundt omkring.

Kl. 13.50

Men der er jo ikke tale om, at vi skyder hinanden motiver i skoene. Tværtimod står jeg her med en statsministers nytårstale, en statsminister, som sidder på første række, og som jo i ret kraftige vendinger tager fat i det her problem. Han vil rockernes rædelsesregime til livs, det skal stoppes, og der er også andet. Derfor er det jo ikke et, kan man sige, ublu spørgsmål at forvente, at både statsministeren, det var så ikke tilfældet i går, men justitsministeren så i dag har konkrete initiativer på bedding, når nu statsministeren i sin nytårstale lægger det op, som han gør.

Og et af problemerne er rockerborgene. Uanset hvad man mener, kan man ikke skyde den tidligere regering andet i skoene, end at det faktisk lykkedes at få fjernet dem.

Nu er vi i en anden situation; det er derfor, vi spørger, om justitsministeren mener, at der er behov for lovgivningsændringer, og hvornår vi kan regne med, at justitsministeren kommer med et sådant initiativ her i Folketinget. Det spurgte vi om i april måned, og vi har indtil videre ikke fået svar på det.

Per Dalgaard (DF):

Jeg ville gerne spørge justitsministeren, hvordan hun forholder sig til den kendsgerning, at når rockere kommer i fængsel, kan de derfra fortsætte deres forretninger via de moderne kommunikationsmidler, der findes. Er det næsten ikke at gøre for lidt bare at fængsle dem, og så fortsætter de forretningerne fra fængslet i stor udstrækning?

Per Kaalund (S):

Det er et spørgsmål i forlængelse af ministerens svar. Lovgivningen i 1996 var jo en lovgivning, der gik ud på, at der var krig mellem de forskellige rockerbander, rockergrupperinger, nemlig Hells Angels og Bandidos, og derfor var det en lovgivning, der gjorde, at man kunne give nogle adgangsforbud eller tilhold, eller hvad det nu hedder.

Altså dengang lykkedes det jo rent faktisk at få det her bragt til ophør, men nu er situationen efterfølgende sådan, at der er, jeg var lige ved at sige rockerborgfred, men der er i hvert fald borgfred mellem disse grupper. Det vil sige, at de ikke mere kriges indbyrdes, og det har jo gjort, at de har kunnet etablere sig med disse